

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 132

Onsterfelijkheid

Veertig jaar geleden heb ik een artikel over het onderwerp 'onsterfelijkheid' geschreven. Nu realiseer ik me dat de gedachten die ik daarover heb geuit wat zwak en onvolwassen zijn geweest, in het bijzonder met betrekking tot de woorden waarover we hier nadenken. Ik heb toen gezegd: 'Het woord *sterfelijk* duidt op onderhevigheid aan de dood, of de mogelijkheid van de dood. Dat wat kan sterven of in staat is te sterven is sterfelijk. Onsterfelijkheid is de onmogelijkheid om te sterven. Een onsterfelijk wezen is niet onderhevig aan de dood, het kan niet sterven. Het woord komt niet voor in Lucas 20:36, maar de waarheid ervan wordt tot uitdrukking gebracht met betrekking tot de zonen der opstanding toen onze Heer nadrukkelijk verzekerde dat zij niet meer kunnen sterven. Dat kan slechts betekenen dat zij niet meer in staat waren te sterven, dat wil zeggen dat zij onsterfelijk zijn.'

De mensen die in het bezit zijn van de gebonden editie van mijn uitgaven van *The Word of Thruth*, zouden boven aan bladzijde 25 van deel V moeten schrijven: 'Zie *Seed & Bread* nummer 132.' Een ieder die mijn publicaties leest, moet altijd bedenken dat mijn latere geschriften de weergave zijn van het laatste licht dat ik heb ontvangen. Vandaag, na vele jaren extra studie, is het duidelijk dat ik het spoor bijster ben geraakt door uit te gaan van de algemeen aanvaarde definitie van het Engelse woord voor *onsterfelijkheid*, waarmee ik de gedachte had aangenomen dat het een volledige uitsluiting betekende van de mogelijkheid om te sterven. Dat was verkeerd en ik zal het in deze studie recht zetten.

Het Griekse woord voor *onsterfelijkheid* is *athanasia*. We komen het slechts driemaal tegen in het Nieuwe Testament, namelijk in I Corinthe 15:53,54 en I Timotheüs 6:16. Het is samengesteld uit het woord *thanatos*, dat *dood* betekent, met het ontkennend voorvoegsel *a*. Dit voorvoegsel wordt 'het alpha-privatief' genoemd om het te onderscheiden van de Griekse letter *alpha*. Het dient hetzelfde doel als ons voorvoegsel *on*, in de betekenis van *niet*, of *zonder*. De elementen van dit woord laten dan ook zien dat het betekent *niet stervend*, of *zonder dood*.

Hetzelfde geldt voor ons woord *onsterfelijkheid*. Ons Nederlandse woord heeft precies dezelfde betekenis als het Griekse woord: *niet stervend*, of *zonder dood*.

Als we stilstaan bij de schepping van Adam en weten dat God Zijn werk 'zeer goed' (Gen. 1:31) noemde, kunnen we niet anders dan geloven dat er geen dood in deze mens aan het werk was. Hij was niet stervend en hij was zonder dood; daarom was hij *athantos*, of *onsterfelijk* in de ware betekenis van deze beide woorden. De dood werkte op geen enkele wijze in hem. Hij was er niettemin aan onderworpen, zoals we duidelijk zien in de waarschuwing voor de straf die zou volgen op het eten van de boom die voor hem verboden was:

En de HERE God legde de mens het gebod op: Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten, maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven (Gen. 2:16,17).

In het Hebreeuws van deze woorden 'gij zult voorzeker sterven' zien we een stijfbeeld, gebruikt om iets met grote nadruk te zeggen, die als volgt gelezen moet worden: 'stervende zult gij sterven.' Zo is het vertaald door Fenton, Young, Bullinger, Newberry en anderen. Deze uitdrukkingwijze is gebruikelijk in het Hebreeuws en duidt gewoonlijk op de zekerheid van iets. Daarom zou op dezelfde dag waarop Adam nam van de verboden vrucht het uitzonderlijke feit van de dood in hem beginnen te werken en blijven werken totdat hij de overwinning over hem zou behalen en de dood zou veroorzaken op de buitengewone leeftijd van 930 jaar.

Vanaf het moment dat Adam had gezondigd kon elke pijn, kwaal, aandoening, gezwel, afwijking, koorts, pijn, uitbraak van ziekte, ontsteking, epidemie, virus en gebrek worden toegeschreven aan de dood die in hem aan het werk was.

Paulus gaat daar met zijn uitspraken in Romeinen 5:12 uitgebreid op in: 'Daarom, gelijk door één mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen

doorgegaan, omdat allen gezondigd hebben.’ Het Grieks van dit gedeelte is niet moeilijk en er bestaat geen onenigheid over de juistheid van de tekst. Letterlijk staat er: ‘Daarom, gelijk door één mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, daarom is ook de dood in alle mensen (de mensheid) doorgegeven, waarin allen gezondigd hebben.’

De laatste vier woorden hier zijn zeer belangrijk. Ze vertellen ons dat de dood eerst door de zonde is binnengekomen, maar dat nu de zonde doorgegeven wordt door de dood. De zonde die nu in de wereld is, maakt gebruik van de dood die in elk mens aan het werk is. We zondigen, omdat we sterven. We zijn niet als zondaren geboren (en niemand zou Psalm 51:5 moeten aanhalen om iets anders te bewijzen), maar we zijn sterfelijk (stervende) geboren en ook als iemand erg lang in deze wereld leeft, kan naar waarheid gezegd worden dat ook hij heeft gezondigd. De dood is aan alle mensen doorgegeven en in die toestand hebben allen gezondigd. Dat is de betekenis van ‘waarin’ in deze tekst.

Het feit dat alle mensen sterven is onweerlegbaar. De dood is universeel, zondeloze kinderen, keurige mensen, gebedsgenezers, tezamen met de immorele en verdorven mensen. Het universele effect heeft in geen enkel opzicht te maken met ons eigen slechte gedrag, althans niet in deze bedeling van Gods genade. Als God iemand ziekte of dood oplegde (I Cor. 11:29,30), ging het om mensen waarin de dood toch al aan het werk was.

De pasgeborene is sterfelijk, maar is niet zondig. Te zijner tijd zal hij een zondaar worden als gevolg van zijn sterfelijkheid. De hele stroom van het menselijk bestaan is vergiftigd door de bron, Adam. Hij heeft de zonde in de wereld gebracht en hieruit vloeit alle ellende voort die het gevolg is van de dood die in ons werkt. Met het oog hierop zouden we buitengewoon blij en onuitsprekelijk dankbaar moeten zijn voor Gods verklaring: ‘Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt’ (Joh. 1:29).

Al het noodzakelijke is gedaan om het verwijderen van de zonde tot een gezegende werkelijkheid te maken. ‘Het is volbracht,’ was de verklaring van Christus toen Hij aan het kruis hing. De verwijdering van ‘de zonde’ die in de wereld is gekomen door Adam en ‘de dood’ die daarmee vergezeld ging, is één van de grootste zegeningen die zullen komen met het koninkrijk van God. Het zal een feit, een realiteit, zijn als God de heerschappij over de wereld, die rechtens de Zijne is, aanvaardt. Hij zal Zijn heerschappij geen moment delen met de heerschappij van zonde en dood. De zonde (enkelvoud) moet worden verwijderd. De dood (enkelvoud) die door de zonde werkt, zal ophouden te regeren en aan Hem onderworpen worden. Onder de heerschappij van God zal de dood

nog wel mogelijk zijn, maar alleen door de wil en het besluit van God (Ezech. 18:4; Jer. 31:30; I Joh. 5:16). De dood, als instrument van goddelijke straf, zal blijven bestaan totdat hij wordt onttroond (I Cor. 15:26).

De intrede van de zonde en de dood in de wereld had nadelige gevolgen voor al het leven in de wereld waarin we leven. Zelfs dode materie, zoals de aardbodem, ondervindt de gevolgen van de huidige heerschappij van zonde en dood (Gen. 3:17-19). Daarom zal er een tijd moeten aanbreken waarin de zonde wordt verwijderd uit de wereld en daarmee zal ook de dood moeten verdwijnen die in een ieder van ons werkt. Dat zal gebeuren, want het is verklaard in I Corinthe 15:53: 'Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen.'

Deze uitspraak hangt samen met een zeer belangrijke verklaring over het koninkrijk van God. In het voorgaande gedeelte heeft Paulus het woord 'beërven' gebruikt. Het Griekse woord is *kleronomeo*, waarin twee gedachten tot uitdrukking worden gebracht, namelijk 1) een positie en 2) een erfdeel ontvangen. Beide moeten waar zijn om te kunnen spreken van erven. Door het gebruik van dit woord zegt Paulus: 'Dit spreek ik evenwel uit, broeders: vlees en bloed kunnen geen positie hebben, of een erfdeel ontvangen in het Koninkrijk Gods.'

De woorden 'vlees en bloed' zijn hier figuurlijk bedoeld en hebben niets te maken met de zachte weefsels van het menselijk lichaam of de rode vloeistof die er doorheen stroomt. Een onderzoek naar slechts enkele voorbeelden van dit figuurlijk gebruik zou dat duidelijk maken. Zie bijvoorbeeld Mattheus 16:17 waar de Heer aan Petrus vertelde dat 'vlees en bloed u niet heeft geopenbaard' dat Hij de Christus was. Zou dit kunnen betekenen dat de Heer hem vertelde dat de zachte weefsels van het menselijk lichaam niet de middelen waren geweest waardoor deze kennis tot hem was gekomen? Als dat zo zou zijn, zou het een uitspraak zonder betekenis zijn geweest. Dat kan niet de bedoeling zijn van wat de Heer zei.

Het woord *vlees* is gebruikt als aanduiding van wat wij door geboorte en ontwikkeling zijn geworden, in de zin van fysiek uiterlijk, persoonlijkheid en natuurlijke aanleg. Bloed is wat wij zijn door nationaliteit of ras. Deze dingen zullen een mens nooit verheffen of degraderen onder de heerschappij van God, zoals ze tegenwoordig onder menselijke heerschappij doen. We weten heel goed dat iemand die als blanke in de Verenigde Staten is geboren een status heeft die hij in zijn voordeel kan gebruiken, terwijl iemand die als zwarte geboren is een handicap heeft waartegen hij gedurende zijn hele leven zal moeten vechten. We zouden graag willen dat het niet zo was, maar toch is het zo en het

heeft geen zin dat te ontkennen. Zulke dingen kunnen en zullen niet voorkomen onder de regering van God. Wat een mens is door zijn vlees of bloed zal niets ter zake doen. Het ras of de kleur van iemand zal hem geen voordeel opleveren.

Bovendien zal er onder de heerschappij van God geen verderfelikheden zijn. Verderfelikheden tiert welig binnen de overheid in deze tijd. 'Onverderfelikheden' is een belangrijk kenmerk dat de volken aan de dag moeten leggen in de tijd dat God regeert. Vier eeuwen voor Christus verklaarde Plato brutaal: 'Als er iemand het voorrecht heeft te mogen liegen, zijn het de heersers van de staat; hen wordt toegestaan te liegen, zowel tegenover hun vijanden als hun eigen burgers, ten behoeve van het algemene nut.' (*De Republiek*, boek III).

Het lijkt erop alsof Plato een zekere mate van verderfelikheden essentieel achtte. Als God regeert, zal er echter geen plaats zijn voor zelfs de geringste vorm van verderf.

Als Paulus verder gaat met zijn openbaring, verklaart hij: 'Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelikheden aandoen' (I Cor. 15:51-53).

Het woord *onsterfelikheden* (*athanasia*) vinden we slechts drie maal in de Bijbel. Bij twee hebben we nu stilgestaan. De derde en meest belangrijke tekst waarin het voorkomt is er een die elke liefhebber van de waarheid ertoe zou moeten brengen te weifelen voordat hij onsterfelikheden toeschrijft aan enig schepsel. In een directe uitspraak over de Here Jezus Christus verklaart Paulus dat alleen Hij onsterfelikheden bezit (I Tim. 6:16).

'Maar Henoeh en Elia dan? Hebben zij geen onsterfelikheden?' zijn vragen die ongetwijfeld opkomen. Hierop is maar een antwoord mogelijk. God heeft gesproken en Hij zegt: 'Nee.' Jezus Christus is de enige die onsterfelikheden bezit. Henoeh en Elia zijn nog niet vrij van de dood die aan hen is doorgegeven. De werking hiervan is in hun geval echter buitengewoon traag, of helemaal niet aanwezig.